

A Fővárosi Ítéltábla a Melegné dr. Dudás Dóra ügyvéd által képviselt felperesnek - a Lékó és Társa Ügyvédi Iroda(ügyintéző: dr. Lékó László ügyvéd) által képviselt alperes ellen, határozat felülvizsgálata iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2013. december 11. napján kelt 35.P.21.866/2013/7. számú ítélete ellen, az alperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes a keresetében az alpereskerületi tagcsoportja 2012. május 25. napján megtartott választó értekezletén meghozott határozatok megsemmisítését kérte.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, mert a választáson a kerületben tevékenységet kifejtő kamarai tagok vettek részt.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperes kerületi tagcsoportja 2012. május 25. napján tartott választó értekezletén hozott, a jegyzőkönyvvezető, szavazatszámoló, levezető elnök megválasztását tartalmazó, a napirendi pontok elfogadásáról, a tagcsoport elnökség létszámáról, és jelöltlistára felkerüléséről, tagcsoport elnöknek történő megválasztásáról,,,,,,,,, jelöltlistára történő felvételéről, valamint,,,,,, elnökségi tagok megválasztásáról szóló határozatot megsemmisítette. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 66.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása értelmében az alperesi gazdasági kamara kerületi tagcsoportja 2012. május 25. napján megtartott megismételt választó értekezletén 90 vállalkozás vett részt, helyszíni

regisztrálással 14 vállalkozás. Az alperesnek a Kerületi Tagcsoportok Szervezeti és Működési Szabályzata 5.1. pontja egyértelmű megfogalmazása alapján nem irodának vagy gazdasági tevékenységnek kell lenni az illetékességi területen, hanem a Ctv. 7. § szerint a cégjegyzékben feltüntetett székhelynek, telephelynek vagy fióktelepnek. Az értekezleten szavazati joggal részt vett 12 gazdasági társaságnak a cégkivonata alapján sem székhelye, sem telephelye, sem fióktelepe nem található a kerületben. Ezért az elsőfokú bíróság megállapította, hogy 12 vállalkozás úgy vett részt a szavazáson, hogy arra a Működési Szabályzat alapján nem volt joga. Mivel a határozatok meghozatalában nagy számban olyan vállalkozások vettek részt, amelyek szavazati joggal nem rendelkeztek az értekezleten, az elsőfokú bíróság az 1999. évi CXXI. törvény 36. § (1) bekezdése alapján az értekezleten meghozott határozatokat megsemmisítette. Az elsőfokú bíróság a további bizonyítást mint szükségtelent mellőzte. A tárgyalás elhalasztását nem tartotta indokoltnak a felperesi irat tartalmára, valamint arra figyelemmel, hogy az alperes nem kívánt élni a számára biztosított irattanulmányozási joggal. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes által korábban benyújtott ellenkérelem alapján is megállapítható volt a tényállás.

Az alperes a fellebbezésében az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 143. § (3) és (4) bekezdését. Nyilvánvalónak tartotta, hogy csak a tárgyaláson kézbesített, hosszabb terjedelmű felperesi beadványban foglalt nyilatkozatra az eljáró képviselő nem tud nyilatkozni, hiszen az ügyfél távollétében a nyilatkozat, illetve előkészítő irat tartalmát az ügyfelével meg kell konzultálnia annak érdekében, hogy megfelelő választ tudjon arra adni.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta, eljárásjogi szabálysértés hiányában. Hangsúlyozta, hogy a 2013. november 9. napján kelt irat a keresetlevélhez képest új érvet nem tartalmazott, csak az alperes előkészítő iratára reagált, fenntartva a keresetlevélben foglaltakat. Hivatkozott a Pp. 143. § (1) bekezdésére, a Pp. 145. § (1)(2) bekezdésére, valamint arra, hogy az idő elhúzódnak különösen sérelmes a számára, mert a törvénytelenül megválasztott elnökség lassan kitölti a mandátumát.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú eljárás irataiból megállapíthatóan az elsőfokú bíróság az 5. sorszámú végzésével felhívta a felperest az alperes érdemi ellenkérelmével kapcsolatos esetleges észrevételei, bizonyítási indítványai megtételére. A felperes ezt az elsőfokú bíróság által megadott határidőn túl, azonban még jóval a kitűzött tárgyalási időpontot megelőzően előterjesztette az elsőfokú bíróságon, mely beadványát az alperesi jogi képviselőnek közvetlenül nem küldte meg. Az elsőfokú bíróság a felperes ezen előkészítő iratát a tárgyalást megelőzően nem kézbesítette az alperesi képviselőnek, bár a tárgyalás időpontjáig elegendő idő állt volna rendelkezésre. Az elsőfokú bíróság e mulasztása azonban a rendelkezésre álló adatok alapján az alperest eljárási jogai gyakorlásában nem akadályozta. Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson kézbesítette és egyúttal ismertette a felperes beadványát, amely az alperesi ellenkérelemre tett írásbeli észrevételeket és a felperes névváltozására tett előadást tartalmazott. A felperes az alperesi ellenkérelemhez csatolt iratok alapján változatlanul fenntartotta a keresetlevélben foglalt tényállításait, és egyúttal bizonyítási indítványt is előterjesztett. A felperes beadványa lényegében két oldal tartalmú volt, amelyhez a cégkivonat került még csatolásra a névváltozás tekintetében. Az elsőfokú bíróság a 2013. december 11. napján tartott tárgyaláson a jegyzőkönyvből kitűnően lehetőséget biztosított az alperest képviselő ügyvéd számára a felperes beadványának tanulmányozására és arra az esetleges nyilatkozat megtételére. Az alperes ezzel a lehetőséggel nem kívánt élni.

A felperesnek az alperes által csatolt iratokra figyelemmel tett előadása új tényelőadást, keresetet

megalapozó újabb tényeket nem tartalmazott, ezért az nem igényelte az alperesi jogi képviselőnek az alperessel való személyes konzultációját ahhoz, hogy az alperesi jogi képviselő esetleges nyilatkozatát megtegye. Az alperes a jogi képviselőjét a perbeli képviselőre teljes körűen meghatalmazta. Az alperes a részletes ellenkérelmét a keresetre már korábban előterjesztette, így az ellenkérelemre tett felperesi észrevétel - tartalmára is figyelemmel - további nyilatkozatot szükségszerűen nem igényelt az alperesi képviselőtől. A per tárgyát képező jogvitában a felek előadták már mindazon releváns tényállításaikat, amelyek ügydöntő jelentőségűek lehetnek a perbeli jogvita elbírálásában. Az alperesi képviselő kellő ismeretében volt azon tényeknek, amelyek a jogvita elbírálásában relevánsak lehetnek. Mindebből következően az alperesi képviselő a 2013. december 11. napján tartott tárgyaláson nem volt elzárva attól, hogy a felperes beadványára a tárgyaláson nyilatkozatot tegyen. A Pp. 141. § (4) bekezdésében rögzített írásbeli előkészítésre vonatkozó szabályozást a Pp. 2. § (1) bekezdése és 8. § (2) bekezdése rendelkezéseire is tekintettel kell alkalmazni. Nem volt figyelmen kívül hagyható miszerint a bíróságnak feladata, hogy a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse, valamint köteles megakadályozni minden olyan eljárást, cselekményt vagy egyéb magatartást, amely a jóhiszemű joggyakorlás követelményeivel ellentétes, így azt, amely a per elhúzására irányul vagy erre vezethet.

Az elsőfokú bíróság azzal, hogy a tárgyalást megelőzően még időben benyújtott felperesi beadványt az alperesnek nem kézbesítette, így az alperesnek az a tárgyalást megelőzően nem állt rendelkezésére, csak a tárgyaláson, ezért arra esetleges további ellenkérelmét, észrevételét kizárólag a tárgyaláson terjeszthette elő, kétség kívül eljárási szabályt sértett. Ugyanakkor a fentiekben kifejtettek alapján a másodfokú bíróság megítélése szerint ez az eljárási szabálysértés nem volt olyan súlyú, amely az alperes eljárási jogainak gyakorlását - figyelemmel a bíróságnak a perelhúzó magatartások megakadályozására irányuló kötelezettségére - érdemben sértette, illetőleg akadályozta volna. Az elsőfokú bíróság kellő időt adott volna az alperesnek a felperes mintegy két oldalt kitevő beadványának tanulmányozására, ezáltal megfelelően biztosított volt az alperes eljárási jogai gyakorlása, további észrevétel tétele a felperesi beadványra. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az alperes fellebbezésében sem tett érdemi nyilatkozatot a felperes azon beadványára, amelynek tekintetében kifogásolta a fellebbezésében az eljárási jogainak megsértését.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság olyan eljárási szabályt nem sértett, amely az alperest eljárási jogai gyakorlásában alapvetően és oly mértékben akadályozta, hogy az az elsőfokú tárgyalás megismétlését szükségessé tenné. Ezért a Pp. 252. § (2) bekezdésben foglalt törvényi feltételek nem álltak fenn.

Az alperes a fellebbezésében érdemben nem támadta az első fokú ítéletet. Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemhez kötötten a jogvita elbírálásához a releváns tényállást feltárta, abból megalapozott jogi következtetés levonásával indokai alapján helytálló érdemi döntést hozott. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá az alperes működési szabályzatára, annak rendelkezéseire, melyek alapján egyértelmű, hogy az alperesi tag cégjegyzékben feltüntetett székhelyének, telephelyének, fióktelepének kell a kerületben lenni ahhoz, hogy a tag a kerületi tagcsoport értekezletén szavazati joggal rendelkezzen. A megjelölt 12 vállalkozásnak a székhelye, telephelye, fióktelepe nem a kerületben volt, így oly módon vett részt a szavazáson, hogy arra az alperes működésére irányuló belső szabályzat alapján nem volt jogosultsága. Ez alapot ad a keresettel támadott határozatok törvénysértő jellegének megállapítására és bíróság általi megsemmisítésére.

A kifejtettek értelmében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján a Pp. 254. § (3) bekezdésre is figyelemmel, indokai alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a fellebbezési eljárásban felmerült költségek

viseléséről a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott. Ebben a felperest képviselő ügyvéd díját számolta el a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5), (6) bekezdés alapján a kifejtett tevékenységgel arányosan, figyelemmel arra, hogy a felperesi képviselő nem tett nyilatkozatot az ÁFA fizetési kötelezettségére.

Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdés alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés, 14. § szerint az állam viseli.

Budapest, 2015. május 5.

. Németh László s.k.

tanácselnök

. Merőtey Anikó s.k.. Molnár Ágnes s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bírószági ügyintéző